

F.S.S.H.

Apr 5/1932

FÖRENINGEN
SVENSKA SKYDDS- OCH SJUKVÅRDSHUNDEN

Meddelande nr. 5.

Den 6 april 1932.

Red. Bertil Schröder, Östermalmsgatan 47, Stockholm. - Tel. (1)13844.

ÅR 1932.

Redaktionen beder få tillönska alla ärade läsare av F.S.S.S.H:s Meddelande ett senkommet men dock desto hjärtligare Ett Gott Nytt År. Det är att hoppas, att inga sorger och bekymmer skola ramla ned på Er, att icke hundarna skola sätta sig på tvären och att bidrag i stora massor skola strömma in till vår tidning samt sist och kanske icke minst, att vi alla var och en i sin stad arbeta för vår förening och dess framgång. Förra året fingo vi en bussig dressyrplats och en liten men dock stuga att krypa in i, när nordanvinden rasar, men mycket, mycket återstår för att det skall bliva riktigt trevligt därute. Och så ha vi våra hundar, som vi icke få sluta upp med att motionera och vidare vår stora mission att uppfylla nämligen tala om för alla Stockholms hundägare, att de genom att delta i föreningens kurser få en rätt så grundlig inblick i skötseln av sin hund såväl vad det gäller föda och ans som uppfostran. Går Ni in för detta, gör Ni gott för hela hundsaken.

Redaktören.

Nyårsförhoppningar.

Redaktionen har passat på att fråga några av "pamparna" om vilka förhoppningar de hysa för 1932. Vi börja då med inspektören för utbildningskurserna, Poliskommisarie O. Amundsson:

"Vad önskar Ni, att år 1932 skall bära i sitt sköte för F.S.S.S.H.? frågar Herr Chefredaktören. Se här mina önsknings!

Brinnande intresse från ALLA medlemmars sida för föreningens verksamhet och syftemål, med därav följande ökat antal medlemmar i föreningen och större antal deltagare i utbildningskurserna. Enigt samarbete, till kennelsakens och våra trogna fyrbenta vänners fromma, icke blott inom föreningen och dess styrelse utan även mellan föreningen och våra övriga kennelsammanslutningar. Och så till sist (men icke minst) en stuga på vår arbetsplats vid Ranhammar i Bromma och en flaggstång med tillbehör (välvilliga donatorer efterlysas!)."

Så uppsökte vi föreningens energiske och duktige kursledare Kamrer E. Sandstedt, som genast hade följande att förtälja:

"Till svar på Eder enquete skulle jag vilja framställa som mina önskningsar för F.S.S.S.H:s verksamhet 1932. Ett betydligt större medlemsantal genom större reklamering i dagspressens hundvänliga tidningar. Dessutom borde anordnas en serie föreläsningar av veterinärer m. fl. å offentlig lokal eller i radio varvid råd och anvisningar skulle meddelas i hundfrågor. Slutligen framhåller jag lämpligheten av att anordna en "prövning i hundars välförhållande" öppen för alla stadens hundar oavsett ras varvid hundägaren t.ex. vid Kennelklubbens utställning fick sin hund satt på olika prov. Den hund, som därvid klarade prövningen så prickfritt som möjligt, skulle bliva offentligt utnämnd till "1932 ÅRS CHAMPION I VÄLFÖRHÅLL-

LANDE", varjämte gratifikation skulle tilldelas hundägaren. Naturligvis skulle prövningen anordnas i samarbete med daglig hundvänlig tidning, varigenom föreningen skulle erhålla en icke föraktlig reklam."

Så fortsätta vi rundvandringen och komma till Fabrikör Håkan Jarvin:

"I egenskap av materialförvaltare har jag för F.S.S.S.H:s del följande önskemål av det kommande året:

1. Att Föreningens syftemål tillfullo uppskattas inom hundvärlden, i synnerhet då föreningen anordnar särskilda utbildningskurser, även för sällskapshundar.
2. Att någon donator framträder till Föreningens fromma, ty Föreningens material behöver en avputsning uppåt, och en större stuga är snart av nöden.
3. Att årets skyddshundstävlingar komma att röna stort intresse, samt att vandringspriset mellan Stockholm och Göteborg även i år stannar hos F.S.S.S.H.
4. Mangrant inbetalda årsavgifter!
5. Samt till slut, fred inom hundvärlden!

Redaktören som samtidigt bekläder posten som sekreterare i föreningen kan verkligen icke annat än av fullt och uppriktigt hjärta instämma i dessa förhoppningar på 1932. Tänk bara: Stor medlemsökning och massor av kursdeltagare, större stuga vid dressyrplatsen och fred inom hundvärlden.

Julfesten - jättefest.

Det var som om något skulle ligga luften och skvallra om att F.S.S.S.H:s julfest anno 1931 skulle gå av stapeln med pukor och trumpeter. Så blev också fallet. Sjuttio personer hade hörsammat kallelsen och alla kommo de med hemlighetsfulla, igenlackade julpaket.

För att tillfredställa de icke närvarandes nyfikenhet skola vi tala om, att julmaten smakade bra och att julklapparna livligt senterades. Under kvällens lopp demonstrerades en helt ny uppfinning inom radicområdet - en apparat med vilken man skådade tillbaka i tiden och som återgav resonemang från snart sagt vilken plats som helst över hela världen. Denna utomordentliga "skvaller"-apparat blottade också intressanta detaljer och interiörer ur medlemmarnas liv och leverne. Resten av kvällen lade dansen beslag på.

Till arrangörens kännedom har kommit att någon eller några blevo utan julklappar. Av skadan blir man vis. Anledningen visade sig vara den att somliga paket voro adresserade till viss person och därigenom icke kommo med vid den allmänna utdelningen.

Nya kurser - nya tag.

Nya appelldressyrkurser började i mitten av februari. Om Ni ser efter finner Ni föreningens annonser och notiser i de dagliga tidningarna. Men det är icke tillräckligt med enbart annonsering. Vi måste alla bidra till att genom att skapa kännedom om våra kurser, och om hundens vård och skötsel bidra till "hundkulturens höjande". Göra vi detta genom att övertala folk att genomgå en appelldressyrkurs, så göra vi också gott för hela hund-saken och hundhatarnas skara minskas.

Alltid har Ni någon bekant som har en hund. Tala om för denne vad Ni själ-

va fått lära och föreslå, att Ni får anmäla honom eller henne till appell-dressyrkursen.

För att genomgå föreningens appelldressyrkurs fordras medlemskap i föreningen. Årsavgiften är 10:-- kr. Kursavgiften är dessutom Kr. 30:--. Kurserna äro i år liksom tidigare förlagda till K. Svea Artilleriregementes ridhus vid Valhallavägen.

Anmäl åtminstone en deltagare till föreningens appelldressyrkurs.

Examinatorer och domare för appelldressyrkurserna.

Följande herrar hava kallats till detta uppdrag: Inspektören för utbildningskurserna Poliskommisarie O. Amundsson, Professor Hj. Dahlström, Kapten C. Gyllenhammar och Överkonstapel E. Stohm med Herr Bertil Schröder och Köpman A. Hellgren som suppleanter.

Kurser för skydds- och rapporthundar.

Kurser för utbildning av skyddshundar under ledning av Kamrer E. Sandstedt och rapporthundar med Överkonstapel E. Stohm och Köpman A. Hellgren såsom ledare anordnas inom närmaste tiden. Anmälan till sekreteraren.

Passa på tillfället att anmäla Eder nu genast, så att Ni hinner utbilda hunden till tävlingarna i maj.

Millionstölden och skyddshundarna.

Aftonbladet återgav i sitt nr. av den 31 dec. en intervju med Herr Malmström, varvid denne i samband med Jonny Sjögrens nattliga visiter i M:s bostad yttrade följande:

"Hur skall man bära sig åt för att inte hava känslan av att man i själva verket ligger ute på gatan? Det enda möjliga är tydligen, att man skaffar sig en ordentlig vakthund."

Däri har Herr Malmström också rätt, vilken åsikt även synes delas av insändare i de dagliga tidningarna. En hund, även den allra minsta "säger ifrån", om det blir främmande besök i mattes eller husses sängkammare, när det är mörkt och stilla på natten. Att en hund många gånger skulle hava hindrat förbrytelser, därom råder intet tvivel. Vi hava ett talande exempel i mordet på Överstelöjtnant Smitt, Naglarby- och Mörtnäs gåtorna m.fl. Särskilt under det nu gångna året hava tidningarna flera gånger berättat om, huru hunden vid eldsvåda i avsides liggande gårdar i tid varnat husfolket, så att de hunnit sätta sig i säkerhet.

Hunden är den trognaste av alla våra vänner. Sköt honom rätt och Du har i honom den bästa vakten för Ditt hem.

Vad tidningarna talat om.

"På tisdagsmorgonen nedbrann i Porså, Jokkmokk socken, en byggnad tillhörande Munksunds Aktiebolag. En där boende familj fick allt sitt lösöre innebränt, vilket var oförsäkrat. Mannen, som var ensam hemma väcktes av sin hund, som bet honom tills han vaknade.

"Natten till lördagen utbröt eld i en mangårdsbyggnad i Norra Ny, tillhörig hemmansägare Per Persson, Armbörby. Persson och hans familj väcktes av en hund och hunno i sista stund rädda sig. Intet av lösöret kunde bärgas.

Gamle Ragg är död.

En gammal trotjänare har slutat sitt märkliga liv. Nära 15 år gammal. Han fick sin första utbildning i Föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshunden, och blev med tiden en av vårt lands mest kända hundar. Ragg var en otroligt klok hund och en tusenkonstnär. Som nyttig hund har han gjort många värdefulla tjänster, såväl åt myndigheterna som åt enskilda personer, tack vare sitt goda spårsinne. Många stölder har blivit uppklarade genom hans medverkan, vilsegångna barn och försvunna personer har han tagit reda på. Till en av hans större bragder räknas den på sin tid i tidningarna mycket omskrivna tragedien på Vårdön med den strypta hästen. Det var Ragg, som klarlade riktlinjerna för bovens gripande. Med mångårigt straffarbete fick den skyldige sona sitt brott.

I ett flertal svenska filmer har Ragg också medverkat på ett synnerligen förtjänstfullt sätt, där han utfört en hel del nervkittlande och roande saker.

Nu är gamla Ragg borta till saknad för många, men mest för den som var hans allt i livet - hans husse - Redaktör Oscar Björklund, Stockholm.

Ännu en gammal trotjänare död.

I denna Mattes ögon finnes det ej något hälften så tjugande och betagande inom hundvärlden som just en riktig "klok" ARIEDALE. Och det var just vad Du var, Du gamle gode Bob, intelligent, trofast och tillgiven som få. Idealiet för en dressyrhund var Du kanske inte. Så gillade Du inte koncisa, precisa order: "Du skall! och Gör det och det", då kunde det hända, att Du blev så förunderligt döv i en hast och fick så brått att betrakta omgivningarna, se på solen och månen; nej, så här skulle det låta: "Hör Du, du du, Du skulle väl inte vilja vara så väldans bussig och springa ner i båten och hämta Mattes badskor, som hon den stora slarvan gått och glömt" eller "O, vad jag är törstig, jag undrar om någon skulle villa springa bort till stugan och hämta en vichyvatten" och var så lugn, fanns bara Bobbie i närheten hade man vad helst man önskade sig inom rimlighetens gränser och hur långt bort det än fanns i rykande momanget. Och när Du blev gammal och kom till ett högt plank "Inte behöver Du hoppa över det, det är Du nog för gammal till" vips var Du över. Men se'n skulle Du skräppas med: "Ja se maken till Bobbie finns inte i hela världen," "hur skulle matte reda sej utan dej" då sken Du som solen i Karlstad, gonade Dej och njöt så det både hördes och syntes.

Så en annan sak som låg dej emot vid tävlan: Du kunde ej ens på gamla dar lära dej av med att högljutt, och oj SÅ högljutt protestera mot allt Du fann meningslöst och dumt - och det var mycket det - ej minst platsliggande - att tänka sej att ligga kvar när Matte försvann runt om hörnet och kunde gå vilka farligheter som helst till mötes, det var att begära för mycket av en sådan skyddshund av Guds nåde som Du!

Ja, jag tror nog Revisor Fahlstedt-Lindholm har Dig i kärlig hägkomst, ty han nära nog spräckte stämbanden för att söka överrösta dej! Men i rättvisans namn få vi väl ändå tala om att Du klarade över 470 poäng (enl. den gamla goda tävlingsordn.) och jag minns, i den enda större officiella tävlan Du deltog i.

Om alla Dina påhitt, roligheter och bedrifter skulle jag kunna fylla sida efter sida, här endast en liten episod: Vännen E. kom rätt ofta på besök, alltid synnerligen entusiastiskt mottagen av Bob, kanske mest därför, att hon alltid regelbundet bröt upp kl. 10.15 och Bob då fick en extra kvälls-

promenad när Matte följde henne till tåget. En kväll kom samtidigt några andra vänner på besök, varför E. övertalades att stanna till ett senare tåg. Kl. 10.15 reste sig Bob från sin ljuva slummer vid Mattes fötter, gäspade ett par tag och tittade frågande på Matte och E. som sutto i godan ro, Matte dock förstulett iakttagande honom. Bob blev oroligare och oroligare, gick bort till E. lade huvudet i knäet på henne, hon varken såg eller förstod klev så upp och gav henne en slick på kinden, ej heller det hjälpte, då tog han ett skutt på dörren öppnade den och nästa också och kom med ett huj just med hennes pampusch, bland det tiotal som just då låg i tamburen placerade den mitt framför henne och så lika kvickt efter den andra. Han mottogs med stormande jubel då de närvarande fått klart för sig vad saken gällde, men se det skulle de ej ha gjort, för Bob var som alla airedalar mycket mån om sin värdighet och avskydde mest av allt att bli utskrattad, varför han ställde sig och skällde ut hela sällskapet, så intensivt och efter noter att Matte för husfridens och grannarnas skull bums måste ta på sig och överge vänner och fränder och gå på en riktig, riktig lång kvällspromenad och det hade Du väl förtjänt, Du gamle skämtare! Vännen E. mottogs mycket kallt av Bob nästa gång, men sedan hon flera gånger noggrant iaktagit rätta tiden, återvann hon så småningom hans gunst.

Vem som var herre och vem som var dräng av oss båda, var det nog ingen som riktigt visste, men det är just så Ni Airedaler vill ha det, ingens slav, men Husses och Mattes bästa, fullt förtrogna vän, då utvecklar Ni alla Edra mest betagande och goda egenskaper och blir så en daglig källa till förströelse och glädje, och när Ni gå till hundarnas Valhall, lämna Ni det ogrumlade minnet av en vän och kamrat som ej visste vad beräkning, falskhet och sorg var!

V. Biehl

Distributionen av "Meddelandet".

"Meddelandet" utsändes som bekant pr post och sker adresseringen efter ett adressregister, vilket kompletteras undan för undan som nya medlemmar tillkomma. Det verkar därför litet underligt att systemet skulle klicka, men då redaktionen just i dagarna fått anmärkning på att vissa medlemmar icke erhållit tidningen, synes dock så vara fallet. För att råda bot för framtiden hemställer redaktionen hövligast till alla de medlemmar, vilka gått miste om föreningens värdefulla publikation, att omgående till Redaktionen insända ett skriftligt meddelande härom.

Vad jag icke skall göra.

Jag skall aldrig uppträda med min hund, så att den irriterar och väcker förargelse bland medmänniskorna. Härom dagen, då det var som slaskigast på gatorna, åkte jag spårvagn. Stod på främre plattformen jämte några andra passagerare. Vid en hållplats kommer en svart pudel upprusande och skakar sig så att smutsen yr omkring. Efter kommer en matte och får naturligtvis av föraren upplysning om, "att hundar skola vara kopplade under spårvagnsresa". "Ja, när spårvagnen går ja", men inte, när hunden gå upp på vagnen. Ni ska' lära Er reglementet, det är Er skyldighet". Medpassagerarna kommo till förarns hjälp och beklagade sig att hunden stänkt ner dem. Ordgrälet var i så i full gång. Då steg jag av vagnen. Det var icke vidare uppbyggligt att se och höra en hundägare uppföra sig på detta vis. Det är alls icke underligt om folk bliva förargade på hundarna, när deras förare icke förstår att bättre uppträda. Alla hundägare skola istället sköta sig så vid spårvagnsresor med hundar, att det icke Anyo blir förbjudet att medföra hund.

Såg vidare vid ett par tillfällen före jul, huru hundar, som voro ute och promenadgingo med sina ägare, av dessa tillätos smutsa ned julgranar, som skulle säljas. Spekulanterna å granarna gingo sin väg och försäljaren var nog icke vidare glad åt den stockholmiska hundkulturen.

Bess.

Ett inlägg i den alltid aktuella spårfrågan.

Enträget uppmanad av redaktören att skicka in något bidrag till F.S.S.S. H:s Meddelande, som antagit karaktär av tidskrift, har jag vässat pennan och försöker härmed göra ett ringa inlägg i en av de mest centrala punkterna i programmet för våra skyddshundar, nämligen frågan om linspår eller frispår. Denna fråga är av utomordentlig betydelse, ty ett definitivt ställningstagande innebär även ett besvarande av huruvida hunden äger förmåga att självständigt reflektera i för honom obekanta situationer. Frågan kan naturligtvis även betraktas ur sportslig och praktiska synpunkter, och därvid erhåller åtminstone från dem, som endast betänka praktiska förhållanden, linspåret med säkerhet de största sympatierna. Frågeställningen vid problemets behandling är härmed given: Kan hunden tänka självständigt? Är linspåret eller frispåret att rekommendera ur sportslig synpunkt? Hur går det till i verkligheten?

Huruvida det på vetenskapens nuvarande ståndpunkt är möjligt att fastställa hundens förmåga att upprepa nya situationer, kan ej anses vara absolut avgjort och riktigast är säkert att anse denna fråga obesvarad. Den i Sverige mest använda läroboken i hundressyr, Konrad Most "Lärobok i tjänstehundens dressyr" utgår enligt min mening från principen, att djuret är en maskin, och förordar därför i huvudsak linspår, men andra kynologiska författare förfäktat med ihärdighet, att hunden besitter ett relativt rikt intellekt. Frågan är ju, såsom var och en vid närmare eftertanke lätt kan förstå, synnerligen svår att avgöra, och den är dessutom av rent abstrakt natur. Trots att den har grundväsentlig betydelse, måste den lämnas öppen, ty fastslåendet av nyssnämnda princip skulle visserligen göra själva dressyren lättare, men denna dressyrs värde skulle, särskilt vad spårningen beträffar, bli mycket ringa. Av detta resonemang följer, att man ej vetenskapligt kan motsätta sig frispåret, utan att man endast kan göra vissa invändningar, som dock mista sin udd, därigenom att de även kunna riktas mot linspåret. Härmed är huvudangreppet mot frispåret avvisat, och endast de båda återstående punkterna behöva komma i betraktande. Här berörda synpunkt gör det till och med önskvärt att frispåret bibehålles, då därigenom möjlighet gives, att medelst iakttagelser över hundens arbete i en mängd fall erfarenhetsmässigt lösa problemet om hundens intellektuella ståndpunkt.

Den andra synpunkten på frågan, den rent sportsliga, ger om man ej pressar begreppet sportslig i riktning mot fysisk prestation, otvivelaktigt frispåret ett försteg framför linspåret. Den som ägnar sig åt hunddressyr för nöjet att äga en vädresserad hund och som en gång lyckats lära sin hund att utarbeta ett frispår, anser säkerligen att hundens prestation är större ju mindre föraren har möjlighet att inverka på honom. Härmed vill jag dock ej ha sagt att hunden i första hand bör dresseras på frispår. Vid spårningens inlärande och under träningen bör linspåret ideligen användas dels därför att kontrollen över hunden skärpes, dels därför att hundens fart på spåret dämpas i hög grad. Hur ställer sig spårfrågan i praktiken? Naturligtvis bör man vid en spårning i ett praktiskt fall föra hunden i lina, om omständigheterna tillåta det. Dock kunna terrängförhållandena omöjliggöra linspår, och då bör hunden vara så dresserad, att han trots sin

frihet lämpar sin takt efter förarens, och när man fram till det resultatet, vilket tvivelsutan är möjligt, är även det sista hindret för frispårets bibehållande i vår provningsordning undanröjt. Mot linspåret införande på våra tävlingar talar dessutom den obehörige och ofta ödesdigra inverkan föraren skulle kunna ha på sin hund, och dessutom även det förhållandet, att spårningen utgör tävlingens första moment, samt därför oftast utföres så tidigt på morgonen, att föraren skulle ha möjlighet att upptäcka fotavtryck efter spårläggaren i dagliga gräset.

Resultatet av denna undersökning blir sålunda, att några oemotståndliga skäl mot frispåret ej finnas, och att frispåret ur många synpunkter är lämpligast.

Sven Hydén

Slut med hundarnas frihet

på gräsmattorna från och med april månads ingång. Detta böra resp. mattar och hussar verkligen lägga på minnet, ty det finns knappast något sorgligare än att se en jycke stå och sparka bakut, så att den nyskötta jorden far omkring åt alla håll. Koppla därför Eder hund, när Ni går igenom en park eller plantering. Den 1 oktober öppnas planteringarna åter för "dog-garden-parties".

Klubbfest - Föredrag.

Professor Hj. Dahlströms föredrag över ämnet "Prisbedömning av brukshundar" vilket hölls i samband med klubbfesten den 2 april hade lockat medlemmarna att "mangrant" infinna sig. Så var ju också ämnet lockande och Professor Dahlström förstod konsten att tala både sakligt och populärt. Stormande applåder och vice ordföranden tackade också föredragshållaren. Säkerligen var det många av åhörarna, som så snart de kommit hem till sina jyckar började mäta, om dessa kunde rymmas i "kvadraten eller parrallelogrammet".

Efter föredraget följde supé och därefter vidtog dans och samkväm. För den senare delen av kvällen svarade klubbmästaren Fabr. Håkan Jarwin på ett skickligt sätt. Bland de olika arrangementer han vidtagit, uppskattades livligt Zarah Leander - m.fl. - imitatören Herr David Elfving, vilkens sång gärna kan höras flera gånger.

Svenska Kennelklubbens sammanträde den 4 april.

Cirka 200 medlemmar hade samlats. Vad huvudintresset gällde märktes tydligt. Det var, om det framlagda förslaget till nya stadgar skulle godkännas. Det blev det också, styrelsen och Hrr. ledamöter av stadgekommiten äro att gratulera till att denna sak nu är lyckligt förd i hamn.

För oss innebära de nya stadgarna en väsentlig ändring i tävlingsordningen för skydds- spår- rapport- och sjukvårdshundar. Championklassen är nämligen hädanefter borttagen och championhundarna skola tävla i segrarklass. Konkurrenten inom denna klass, som redan tidigare varit utomordentligt stor blir härigenom än större och svårigheterna för en hund att erövra de stipulerade tre 1:sta prisen för erhållande av championat genom brukshundvägen äro betydande, då det gäller att icke enbart placera hunden främst bland hundarna i segrarklassen utan även slå alla championhundarna.

F.S.S.S.H:s styrelse hade därför ingått till Kennelklubbens styrelse med förslag om championklassens bibehållande.

Skyddshundstävlan i Göteborg.

Svenska skyddshundsklubben anordnar tävling med skyddshundar i Göteborg söndagen den 5 maj 1932.

Vidare upplysningar genom F.S.S.S.H:s sekreterare.